

Article 15. *Pagament de les prestacions.*

Les prestacions que, d'acord amb la legislació d'una part contractant, s'han de pagar als seus titulars que resideixin en el territori de l'altra part, s'han d'abonar directament i d'acord amb el procediment establert en cadascuna.

Article 16. *Comissió mixta.*

Per a l'aplicació de l'article 37 del Conveni i del present Acord administratiu, les autoritats competents dels dos països es poden reunir en comissió mixta, assistides per representants de les seves respectives institucions. Les reunions anteriorment esmentades tenen una periodicitat anual, o més freqüent si és necessari.

TÍTOL IV

Disposició final

Article 17. *Entrada en vigor.*

El present Acord entra en vigor en la data de la signatura i té la mateixa durada que el Conveni, llevat que les autoritats competents de les dues parts decideixin una altra cosa.

Fet a Madrid, el 23 de novembre de 2005, en dos exemplars originals, en els idiomes espanyol i portuguès, tots dos textos són igualment autèntics.

Pel Ministeri de Treball
i Afers Socials
del Regne d'Espanya,

Octavio José Granado Martínez,
Secretari d'Estat de la Seguretat
Social

Pel Ministeri de Previsió Social
de la República Federativa
del Brasil,

Carlos Eduardo Gabas,
Secretari executiu

El present Acord administratiu va entrar en vigor el 23 de novembre de 2005, data en què va ser signat, segons estableix el seu article 17.

Es fa públic per a coneixement general.

Madrid, 18 d'abril de 2006.—El secretari general tècnic,
Francisco Fernández Fábregas.

MINISTERI DE LA PRESIDÈNCIA

8148 *REIAL DECRET 522/2006, de 28 d'abril, pel qual se suprimeix l'aportació de fotocòpies de documents d'identitat en els procediments administratius de l'Administració General de l'Estat i dels seus organismes públics vinculats o dependents. («BOE» 110, de 9-5-2006.)*

Fer més senzilla i amable la relació del ciutadà amb l'Administració General de l'Estat és una de les prioritats del Govern. En efecte, la política de simplificació i modernització de la gestió pública troba la seva justificació primera, no ja en requeriments organitzatius, sinó en l'atenció a les necessitats i demandes de la ciutadania, molt més complexes i exigents com més es corresponen amb una societat democràtica avançada, conscient que una Administració pública eficient és condició indispensable perquè l'exercici dels drets constitucionals sigui efectiu.

D'altra banda, també és cert que de l'eficiència administrativa depèn, en grau no menor, el nivell de competitivitat de l'economia i, per tant, és un factor essencial per consolidar un creixement econòmic que faci possible

assolir cotes de progrés social més altes per al conjunt de la ciutadania.

Seguint aquests principis, el Govern ha adoptat en els últims mesos diverses iniciatives adreçades a millorar l'atenció al ciutadà i les condicions de prestació dels serveis públics. Unes mesures innovadores que, una vegada posades en pràctica, comportaran un canvi progressiu en la relació entre ciutadania i Administració, de manera que aquesta relació sigui més pròxima, més àgil i més receptiva a les necessitats ciutadanes.

Dins d'aquestes iniciatives s'està impulsant una simplificació de procediments administratius que contribueixi a optimitzar la utilització de les noves tecnologies en les administracions públiques.

La Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, va establir, amb una visió estratègica i de llarg termini, en el seu article 35.f), el dret del ciutadà a no presentar els documents «que ja estiguin en poder de l'Administració». Partint de la base d'aquest marc normatiu, l'àmbit d'aplicació d'aquest dret s'ha anat ampliant i així, mitjançant el Reial decret 209/2003, de 21 de febrer, es van regular les condicions per a la utilització de mitjans telemàtics en substitució de l'aportació de certificats pels ciutadans.

Malgrat això, en l'actualitat encara existeixen dificultats organitzatives o de funcionament que obliguen les administracions en algunes ocasions a exigir als ciutadans la presentació de documents que ja estan en el seu poder.

Un exemple l'ha constituït la petició de fotocòpies del document nacional d'identitat o del document acreditatiu de la identitat o targeta equivalent expedida per les autoritats espanyoles en el cas d'estrangers residents a Espanya en els expedients administratius, als efectes de deixar-hi constància fefaent de determinades dades personals. Ningú ha pogut qüestionar la necessitat d'aquest requisit durant un temps en què les tecnologies de la informació no havien assolit el nivell de desenvolupament i el volum de prestacions que avui ens ofereixen. El requeriment portava causa o bé del Reial decret 1245/1985, de 17 de juliol, pel qual es modifica i completa la normativa reguladora del document nacional d'identitat (recentment derogat pel Reial decret 1553/2005, de 23 de desembre, pel qual es regula l'expedició del document nacional d'identitat i els seus certificats de signatura electrònica), o bé de les normes específiques que regulen aquests procediments.

L'exigència d'aportar fotocòpia del DNI o del document equivalent, si bé va constituir al seu moment un important avenç per als ciutadans en substituir la necessitat d'aportar altres documents (certificats de naixement...) d'obtenció més complicada, ha quedat clarament obsoleta i discordant amb una situació administrativa i social decididament orientada a disminuir les càrregues i barreres burocràtiques mitjançant un ús racional de les tècniques i recursos disponibles.

Però, a més, l'aportació resultava en l'actualitat d'utilitat discutible, tant perquè moltes vegades duplicava una dada requerida en la mateixa sol·licitud (el número de DNI o del document equivalent), com per la facilitat de manipulació d'una fotocòpia. De fet respon a una cultura feliçment superada, la de la visió «patològica» del ciutadà enfocada a evitar un mínim percentatge de frau sense, d'altra banda, aconseguir-ho.

D'altra banda, la difusió d'un DNI amb certificat electrònic accentua l'obsolescència de l'aportació de fotocòpies, encara que no l'evita completament atès el sistema de registres vigent al nostre país, que fa que l'òrgan davant el qual es presenta la sol·licitud moltes vegades no tingui vinculació orgànica ni funcional amb el gestor d'aquesta.

No obstant això, és cert que determinats procediments requereixen la verificació de dades personals incorporades als documents d'identitat perquè és essencial per a la seva resolució. Per això el projecte, a més

d'acabar explícitament amb l'obligació d'aportar fotocòpies del document nacional d'identitat, preveu sistemes –alternatius i més confiables que les fotocòpies esmentades– per procedir a aquesta verificació. En qualsevol cas, el present Reial decret afecta exclusivament l'exigència d'aportar fotocòpia del DNI i no l'obligació d'identificació de qui compareix davant l'Administració pública.

En la preparació del present Reial decret s'han recollit informes del Consell Superior d'Administració Electrònica i de l'Agència de Protecció de Dades.

En virtut d'això, a proposta dels ministres de l'Interior i d'Administracions Públiques, amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 28 d'abril de 2006,

DISPOSO:

Article únic. *Comprovació de dades d'identitat en els procediments administratius.*

1. En els procediments la tramitació i resolució dels quals correspongui a l'Administració General de l'Estat o als organismes públics vinculats o dependents d'aquella, no s'ha d'exigir als efectes de comprovació de les dades d'identificació personal, a qui tingui la condició d'interessat, l'aportació de fotocòpies del document nacional d'identitat.

El que disposa el paràgraf anterior és aplicable, així mateix, al document acreditatiu de la identitat o targeta equivalent dels estrangers residents en territori espanyol, expedit per les autoritats espanyoles de conformitat amb el que estableix la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, sobre drets i llibertats dels estrangers a Espanya i la seva integració social.

2. La comprovació o constància de les dades d'identitat dels qui tinguin la condició d'interessat en els esmentats procediments administratius a què es refereix l'apartat anterior l'ha de fer d'ofici l'òrgan instructor, d'acord amb les dades d'identificació que constin en els seus arxius, bases de dades o altres fons documentals.

3. Sense perjudici del que disposa l'apartat anterior, en els procediments per a la tramitació dels quals sigui imprescindible acreditar de manera fefaent dades personals incorporades als documents d'identitat dels qui tinguin la condició d'interessat, l'òrgan instructor pot comprovar les dades mitjançant un sistema de verificació de dades d'identitat. En tot cas, cal el consentiment de l'interessat perquè les seves dades d'identitat personal puguin ser consultades per aquest sistema per l'òrgan instructor, i ha de constar l'esmentat consentiment en la sol·licitud d'iniciació del procediment o en qualsevol altra comunicació posterior. A aquest efecte, la prestació del consentiment de l'interessat es pot fer constar expressament en el rebut de presentació de la sol·licitud.

Si de la comprovació efectuada en resulta alguna discordança amb les dades facilitades pel mateix interessat, l'òrgan instructor està facultat per fer les actuacions procedents per aclarir-la.

En qualsevol cas, si l'interessat no presta el seu consentiment, ha d'aportar fotocòpia del document o targeta d'identitat corresponent, i la no-aportació és causa per requerir-lo de conformitat amb el que disposa l'article 71.1 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

Disposició transitòria primera. *Règim transitori.*

Fins a la data en què estigui plenament operatiu el sistema a què es refereix la disposició final primera, l'òrgan instructor pot sol·licitar l'aportació de fotocòpia del document nacional d'identitat o del document acreditatiu de la identitat o targeta equivalent expedida per les auto-

ritats espanyoles en el cas d'estrangers residents a Espanya, en els casos a què es refereix l'apartat 3 de l'article únic.

Disposició transitòria segona. *Procediments de comprovació formal o pública de les dades d'identitat.*

En els procediments en els quals les fotocòpies de documentació acreditativa de la identitat, remeses en sobres tancats, hagin de ser comprovades o comparades en actes formals o públics d'obertura dels esmentats sobres, s'ha de seguir requerint l'aportació de les mateixes fotocòpies mentre no s'habilitin mitjans que permetin la seva comprovació o verificació en el desenvolupament d'aquests actes.

Disposició derogatòria única. *Derogació normativa.*

Queden derogades totes les normes que contradiguin o s'oposin al que disposa el present Reial decret.

Disposició final primera. *Sistema de verificació de dades d'identitat.*

L'establiment de la configuració, característiques, requisits i procediments d'accés al sistema de verificació de dades d'identitat, així com la data en què l'esmentat sistema estarà plenament operatiu, s'ha de portar a terme mitjançant una ordre, a proposta conjunta dels ministres de l'Interior i d'Administracions Públiques. A partir d'aquesta data no es pot exigir en l'Administració General de l'Estat, i en els organismes públics vinculats o dependents d'aquella, l'aportació de fotocòpies del document nacional d'identitat o del document acreditatiu de la identitat o targeta equivalent expedida per les autoritats espanyoles en el cas d'estrangers residents a Espanya, sense perjudici del que preveu l'article únic d'aquest Reial decret.

Disposició final segona. *Entrada en vigor.*

El present Reial decret entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 28 d'abril de 2006.

JUAN CARLOS R.

La vicepresidenta primera del Govern
i ministra de la Presidència,

MARÍA TERESA FERNÁNDEZ DE LA VEGA SANZ

8149 *REIAL DECRET 523/2006, de 28 d'abril, pel qual se suprimeix l'exigència d'aportar el certificat d'empadronament, com a document probatori del domicili i residència, en els procediments administratius de l'Administració General de l'Estat i dels seus organismes públics vinculats o dependents. («BOE» 110, de 9-5-2006.)*

El present Reial decret forma part del conjunt d'iniciatives del Govern encaminades a potenciar la prestació de serveis administratius al ciutadà mitjançant la utilització de les tecnologies de la informació, tant si es tracta d'exercir competències pròpies de l'Administració General de l'Estat, com en els casos en què la prestació del servei requereix la participació de diverses administracions, a través, en aquests casos, dels instruments de